

آداب همبستر

دیزاین: الحاج محمد شاه (پیمان) سویدن

Talab.ir

۱۳۹۷

www.masjed.se

تتبع ونگارش:
الحاج امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »
مدیر مرکز مطالعات ستراتژیکی افغان و
مسؤل مرکز فرهنگی دحق لاره - جرمنی

بسم الله الرحمن الرحيم آداب همبستر

مقدمه:

در تعلیمات اسلامی برای زوج متدین (شوهر و همسر) استفاده از هر نوع لذتی را که از دایره حلال و مقام انسانی خارج نگردد، هدایت فرموده اند. بانهم دین مقدس اسلام برای شوهر و همسر نکات هوشدار دهنده را بیان و هدایت فرموده است که نباید کانون خانواده دچار برخی از مشکلات که از نارضایتی جنسی یکی از طرفین (همسر و شوهر) بوجود می آید نشود.

از محتوای دساتیر و تعلیمات اسلامی چنین استنباد میشود که: همبستر شدن زن و شوهر و ارضای غریزه جنسی در ذات خویش عبادت محسوب می شود و حتی علمای اسلام میفرمایند: در این همبستر شدن باید رضایت و ارضاء جانبین باید بصورت دقیق و همه جانبه در نظر گرفته شود.

آنچه که الله تعالی در مسائل ارتباط جنسی و آداب همبستری بین زوجین تشریح نموده است، اصل اشباع و تامین غرایز سالم و برابر، و رسیدن به منافع مورد نظر از آن رابطه (جنسی) غنی (و بی نیاز از اعمال زشت و خلاف فطرت سلیم بشری) است. دانشمند شهیر جهان اسلام شیخ امام ابن القیم رحمه الله در کتاب (الهدی النبوی) (149/3) می نویسد: نزدیکی با زن و جماع که یکی از مقاصد زناشویی است دارای منافع سرشار می باشد. زیرا مقاربت و نزدیکی در اصل برای سه هدف و مقصد استوار است:

- حفظ نسل و دوام نوع بشر تا این که آن تعداد افرادی که خداوند متعال پیدایش آنها را در این جهان مقدر ساخته است، کامل شوند.
 - بیرون کردن آب منی از بدن، زیرا ماندن آب در بدن چه بسا موجب مریضی شود.
 - قضای شهوت و رسیدن به لذت هم خوابگی و استفاده از لذت جنسی.⁽¹⁾
- نکته قابل دقت در همبستر شدن در انسان برخلاف سایر زنده جان ها، میباشد زیر کیفیت همبستر شدن با همسر و انجام رفتار جنسی در انسان غریزی نیست و بلکه آموختنی است و باید روش صحیح آن را باید در روشنی تعلیمات اسلامی یاد گرفت، گرچه اصل وجود غریزه جنسی غریزی و فطری است. به همین دلیل زمانیکه جوانان میخواهند ازدواج نمایند، جداً پیشنهاد میگردد که: تعلیمات لازمی را در مورد همبستری در شرعیت اسلام بصورت دقیق و همه جانبه مورد مطالعه قرار دهند.

برخی از این تعلیمات عبارتند از:

مقدمات همبستر شدن، شناخت نیازهای عاطفی یکدیگر در هنگام مجامعت و رعایت آن، شناخت راه های مختلف همبستر شدن، آگاهی از حامله شدن و تنظیم خانواده، آگاهی از احکام شرعی آن اعم از زمان و مکان مجامعت و مسائل دیگر آن مثل وضو، غسل و امثال آن، رعایت نظافت ظاهری مثل مسواک زدن، استعمال خوشبو، عطریات و امثال آن، آگاهی از نکات صحی آمیزش و رعایت آن، آگاهی ضمنی از اختلال های جنسی که

(1) کتاب تنبیهاات علی احکام تختص بالمؤمنات، شیخ دکتر صالح بن فوزان

در صورت وقوع، سریعاً برای معالجه اقدام کنند و صدها نقات دیگر که ذکر همه آن بحث ما را به درازا میکشاند .

نکته ای که در اینجا لازم است که باید یادآور شد این است که رسیدن زن و شوهر به اوج لذت جنسی (ارگاسم) یکی از علائم انجام شدن موفقیت آمیز آمیزش جنسی است. اما با تأسف باید گفت که تعدادی کثیری از همسران به دلایل مختلف که مهمترین آن عدم آگاهی و رعایت نکات بالا است، از انجام رضایت بخش این عمل ناتوانند و به همین جهت به مشکلات زیادی اعم از جسمی و روانی و در نهایت امر به طلاق مواجه میشوند . برزن و مرد شایسته است که هدفشان از ازدواج باید پاکدامنی باشد تا خود را از آنچه خداوند حرام فرموده محافظت کنند، در اینصورت طوریکه در فوق هم یاد آور شدیم مجامعت و همبستری برای شان بحیث صدقه محسوب میگردد.

در حدیث که از ابوذر رضی الله عنه در این بابت روایت گردیده آمده است :

« أن ناساً من أصحاب النبي صلى الله عليه و سلم قالوا للنبي صلى الله عليه و سلم : يا رسول الله، ذهب أهل الدثور بالأجور، يصلون كما نصلى، و يصومون كما نصوم، و يتصدقون بفضول أموالهم، قال : أوليس قد جعل الله لكم ما تصدقون؟ إن بكل تسبيحة صدقة، و بكل تكبيرة صدقة، و بكل تهليلة صدقة، و بكل تحميدة صدقة، و أمر بالمعروف صدقة، ونهى عن منكر صدقة، و فى بضع أحدكم صدقة، قالوا يا رسول الله آياتى أهدنا شهوته و يكون له فيها أجر؟! قال : أرأيتم لو وضعها فى حرام أكان عليها وزر؟ فكذلك إذا وضعها فى الحلال كان له أجر » (صحيح مسلم 2/697/1006) (جماعتی از اصحاب پیامبر صلی الله علیه و سلم به پیامبر گفتند، ای رسول الله ! ثروتمندان اجر و پاداش فراوانی دریافت می‌کنند؛ چراکه آنان مانند ما نماز می‌خوانند، روزه می‌گیرند، و (اضافه بر آن) از اموال اضافیشان صدقه می‌دهند. پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمود : آیا خداوند چیزی را برای شما قرار نداده که با آن صدقه بدهید؟ هر سبحان الله، الله أكبر، لا إله إلا الله و الحمد لله که می‌گویید برای شما صدقه محسوب می‌شود، امر به معروف و نهی از منکر صدقه است، و در نزدیکی با همسرانتان صدقه هست، گفتند : ای رسول خدا! یکی از ما شهوتش را برآورده می‌کند برایش اجر و پاداش هم هست؟ فرمود : مگر ندانست که اگر آنرا از راه حرام برآورده کند، گناهکار می‌شود؟ پس به همین ترتیب اگر در راه حلال آنرا برآورده کند، اجر و پاداش دریافت می‌نماید).

شب زفاف:

شب زفاف یکی از شب های پر خاطره در زندگی و تاریخ زنا شوهری است، بناً حکم شرعی و مستحب است که داماد با همسرش در شب زفاف از ملاطفت خاصی استفاده نموده ، و با تقدیم کردن شربت و شیرینی اولین زندگی خویش را به خوشی و شیرینی آغاز نمایند ، در حدیث متبرکه از اسماء بنت یزید روایت گردیده آمده است که:

« إني قينت عائشة لرسول الله صلى الله عليه وسلم ثم جنته فدعوته لجلوتها ، فجاء فجلس إلى جنبها ، فأتى بعس لبن ، فشرب ثم ناولها النبي صلى الله عليه وسلم فخفضت رأسها واستحيت ، قالت أسماء : فانتهرتها وقلت لها ، خذي من يد النبي صلى الله عليه وسلم قالت : فأخذت فشربت شيئاً » (عایشه را برای پیامبر صلی الله علیه و سلم مزین کردم ، سپس نزد پیامبر صلی الله علیه و سلم رفتم ، و او را برای دخول بر عائشه دعوت کردم ، آمد و کنار نشست ، سپس ظرفی بزرگ از شیر

آورده شد، پیامبر صلی الله علیه وسلم از آن خورد و به عائشه داد ، عائشه سرش پایین انداخت و شرم کرد أسما ء گوید : بر سر او داد زدم وگفتم ظرف شیر را از دست پیامبر صلی الله علیه وسلم بگیر. أسما ء گوید: عائشه شیر را گرفت و کمی از آن را نوشید « (از کتاب آداب الزفاف علامه البانی الحمید: (۳۶۷ / ۱۷۹ / ۱) ، احمد فتح الباری ۶ / ۴۳۸ / ۴۵۸ و ۴۵۳ و ۴۵۲) .

یکی دیگر از سنت های شب زفاف این است که داماد دستش را روی پیشانی همسرش قرار دهد و بسم الله بگوید و از خدا طلب برکت کند. و دعایی زیر را که در حدیث آمده است قرائت کند « **اللهم انی أسألك من خیرها وخیر ما جلبتها علیہ ، وأعوذبک من شرها وشر ما جلبتها علیہ** » (یعنی : پروردگارا ! خیر او و خیر آنچه در او آفریده ای را از تو می خواهم و به تو از شر او و شر آنچه در او آفریده ای پناه می برم) .

همچنان سنت است دو رکعت نماز نفل به هم بخوانند . همچنان سنت است که در هنگام آمیزش بگوید : « **بسم الله اللهم جنبا الشیطان وجنبا الشیطان ما رزقتنا** » (به نام الله ، پروردگارا ! شیطان را از ما و از آنچه به ما عطا می کنی دور بگردان) پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است: « **فإن قضی بینهما ولد لن یضره الشیطان ابدا** » اگر طفل از آن دو متولد شود ، شیطان هرگز به او ضرر نمی رساند . (صحیح امام بخاری : ۵۱۶۵ / ۲۲۸ / ۶۹) ، (صحیح امام مسلم: ۱۴۳۴ / ۱۰۵۸ / ۲) ، (سنن ابوداد (عون المعبود : ۲۱۴۷ / ۱۹۷ / ۶) ، (سنن الترمذی ۱۰۹۸ / ۲۷۷ / ۲) ، سنن ابن ماجه : ۱۹۱۹ / ۶۱۸ / ۱) .

مقاربت بعد از زفاف:

در مقاربت و همبستری شوهر با همسرش بعد از عقد و قبل از زفاف در شرع اسلامی اصولاً هیچ ممانعتی شرعی دیده نمیشود ، اما چون این مسئله اساساً با عرف در تضاد می باشد ، اگر می ترسد مقاربت قبل از اعلان زفاف و برگزاری مراسم عروسی پیامدهای ناگواری را به بار می آورد ، بهتر این کار را انجام ندهد؛ زیرا **دفع مفسده، مقدم بر جلب مصلحت و منفعت است.**

صبح روز زفاف:

برای شوهر مستحب است که صبح روز زفاف برای مهمانان و اقوامی که برای تبریک گفتن به منزلش تشریف آورده اند، از آنها پذیرایی گرم و صمیمی بعمل آرد . از فحواى حدیثی حضرت انس رضی الله عنه ثابت میشود که : رسول الله صلی الله علیه وسلم بعد از شب زفاف با زینب بنت جحش ، دعوتی برگزار نمودند و به مسلمانان از نان و گوشت دادند، سپس نزد دیگر ازواج مطهرات رفته و برای آنها دعای خیر نمودند و آنها نیز به پیامبر سلام گفته و برای او دعای خیر نمودند، و این کار صبح شب زفاف انجام گرفت . (این حدیث را ابن سعد 107/8 و نسائی در الولیمه 2/66 با سند صحیح روایت نمودند) .

آداب همبستر شدن:

دین مقدس اسلام در امور زناشویی و همبستری آداب خاصی را به پیروان خویش بیان داشته است و هر یک از زن و مرد را به رعایت این محرمات هوشدار میدهد . که در این

بخش غرض معلومات مزید توجه شما را ببرخی از این محرمات که در شرع اسلامی بدان تاکید بیشتر بعمل آمده است جلب مینمایم .

اطاعت از شوهر:

در حالاتیکه زن عذر شرعی نداشته باشد، مثلاً در عادت ماهیانه و نفاس نباشد و یامریض نباشد، و خلاصه اینکه دلیلی شرع معقولی برای امتناعش وجود نداشته باشد و شوهرش بخاطر امتناع او ناراحت شود؛ مطابق حکم حدیث ذیل باید از خواست شرعی شوهر خویش اطاعت بعمل آرد .

پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرمایند: **«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُو امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَتَأْتِي عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاخِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا»** مسلم (1436) یعنی: «قسم به کسی که جان من در دست اوست اگر مردی همسرش را به بسترش فراخواند و او امتناع ورزد، خداوندی که در آسمان است بر او خشمگین می شود تا زمانی که مرد راضی شود.»

و در روایت دیگری آمده است: **«إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ»**. (بخاری: 323) یعنی: «هرگاه، مرد، همسرش را به رختخواب فراخواند و زن، اجابت نکند و شوهرش، شب را با خشم بر او، سپری نماید، ملائکه تا صبح، او را لعنت کنند.»

مجامعت در سوراخ عقب (دُبر):

دین مقدس اسلام با تمام صراحت برای زن و شوهر هدایت اکید فرموده است که در مجامعت و همبستری باید از منکرات و منهیات رابطه جنسی جداً پرهیز و دوری بعمل آرند، یکی از این محرمات شرعی نزدیکی از عقب با زن میباشد، که عمل حرام مطلق و خلاف فطرت انسانی است.

پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید: **«لَعْنُ اللَّهِ الَّذِينَ يَأْتُونَ النِّسَاءَ فِي مَحَاشِينِ»**؛ خدا نفرین کرده بر اشخاصی که با زنان در دبرهای شان مجامعت میکنند. (رواه الطبرانی فی الأوسط و ابن عدی و هو حدیث صحیح)

و نیز می فرماید: **«مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَتَهُ فِي دُبُرِهَا»**؛ هر کس که از سوراخ پشت زنش استفاده جنسی کند، ملعون است؛ یعنی: از رحمت و رضای پروردگار محروم است. (ابوداود: 2162؛ مسند احمد: 9733، 10206)

همچنان در حدیث دیگری آمده است: **«لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ جَامَعَ امْرَأَتَهُ فِي دُبُرِهَا»** (احمد (2/272، 344)) : «الله تعالی به مردی که با زنش از راه عقب آمیزش کند، نگاه رحمت نمی نماید.»

هكذا امام احمد در حدیثی دیگر از علی بن ابیطالب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ روایت می کند که پیامبر صلی الله علیه وآله وَسَلَّمَ فرمود: **«لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ»** أو قال «فی أدبارهن» (احمد (86/1)) : «از راه پشت با زنان آمیزش نکنید.»

هكذا در حدیثی که احمد و ترمذی از علی بن طلق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ روایت کرده اند که گفت: از پیامبر صلی الله علیه وَسَلَّمَ شنیدم که فرمود: **«لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَسْتَاهِهِنَّ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ»** : «با زنان از راه عقب آمیزش نکنید، چون الله تعالی از بیان حق شرم نمی کند.» (ترمذی (1164، 1166)) (مراجعه شود: فتاوی انجمن دائم

تحقیقات علمی و افتا (284-281/19).

دلیل صحی در بابت:

علماء در دلایل صحی بر ممنوعیت نزدیکی از مقعد می نویسند: این عمل برخورد نجاست با آلت مرد است. و گفته اند: خداوند تبارک و تعالی با آیه محکم در کتابش نزدیکی و آمیزش با فرج زن را هنگام قاعدگی بدلیل اذیتی که بر زن وارد می شود، حرام کرده است و بنابراین به طریق اولی نزدیکی از عقب که همیشه محل اذیت است حرام خواهد بود. و علما تاکید کرده اند که لمس نجاست بدون ضرورت ممنوع است. همچنان در برخی از آثار و روایاتی تعداد کثیری از مفسرین آمده است که در بدو فاحشه قوم لوط از نزدیکی از مقعد با زنانشان آغاز شد، و سپس اهسته، اهسته این عمل به میان مردان منتقل شده، بناً ما مسلمانان مطابق حکم قرآنی و حکم صریح پیامبر صلی الله علیه وسلم از این عمل شنیع و غیر انسانی جلوگیری بعمل آریم.

خواننده محترم!

برای یک شخص مسلمان همین کفایت که الله و رسولش در مجامعت در (دُبر) ممانعت بعمل آورده و آنرا حرام نموده است و ضرورت نیست دلایل دیگری را در این مورد برای قناعت خویش جستجو نمایم. با آنها اطباء بدین باور اند که مقاربت از: مقعد به تنهائی باعث بالارفتن احتمال عفونت باکتریائی ناحیه مقعد می شود، و علت آن هم این هست که دیواره مقعد به اندازه دیواره واژن ضخیم نیست و توان زیادی برای مقابله با عوامل مزاحم ندارد و آسیب پذیری آن بیشتر است. اگر مخاط مقعد آسیب ببیند به راحتی ترمیم پیدا نمی کند و وقتی زخمی در مخاطات اون قسمت ایجاد شود چون مدفوع مملو از باکتری در حول و حوش آن هست به آسانی و خیلی سریع وارد زخم می شوند و تداوی را مشکل می کنند. وقتی زخمی ایجاد می شود مسائل بعدی متعاقب آن هم همچون آبسه ایجاد می شود که آنها هم ریسک ایجاد عفونتهای مقاربتی و ایدز را زیاد می کنند به همین خاطر هست که می گویند مقاربت مقعدی حفاظت نشده، خطر آن به مراتب از روش واژنی محافظت نشده بیشتر است.

در موارد شدید آن زخم عفونی سطحی ممکن است شدید تر شده و از لایه های مقعد گذشته و به لایه های مجاور ناحیه مقعد نفوذ کند و ایجاد فیستول دهد. فیستول را باید حتماً و به فوریت درمان کرد برای اینکه عدم درمان آن باعث ورود باکتری های انتهائی روده به احشای مجاور می شود و مشکلات را بیشتر و بیشتر می کند. ضمن آنکه گفته می شود مقاربت مقعدی باعث بدتر شدن بواسیر قبلاً ایجاد شده می شود. نگرانی از بارداری در طی مقاربت از مقعد وجود ندارد مگر آنکه به همراه آن مقاربت از واژن هم وجود داشته باشد.

زنان رکتوم ماهیچه های ظریفی دارند که در صورت آسیب دچار افتادگی و بعد هم عدم توانایی در نگه داشتن مدفوع می شود و آسیب دیدگی آن زود خوب نمیشود.

مجامعت در روزهای قاعدگی (حیض):

هدایت دیگر دین مقدس اسلام منع و حرام دانستن نزدیکی با زن در دوران قاعدگی (حیض) تا پایان آن و غسل نمودن جهت طهارت، است:

الله تعالی می‌فرماید: « **فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي المَحِيضِ وَ لَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ، فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللهُ** » (سوره بقره : 222) . یعنی: «در حالت قاعدگی از (جماع) با زنان کنارگیری نمایید و با ایشان (از طریق مهبل) نزدیکی نکنید، تا آنگاه که پاک می‌شوند، هنگامی که پاک شدند از جایی که خدا به شما امر داده است (و راه طبیعی زناشویی و وسیله حفظ نسل است) با آنان نزدیکی کنید».

در حدیث آمده است: « **مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ** »؛ هر کسی با زنی که در حال خون‌ریزی است یا در سوراخ پشت آن همبستری کند، یا پیش کاهن (کسی که از امور آینده خبر می‌دهد) برود و سخنان او را باور کند، پس به دین محمد کفر ورزیده است. (ترمذی: 135؛ ابن ماجه: 639) لازم به یادآوری است که در ایام قاعدگی فقط عمل جنسی حرام است و بوسه گرفتن و سایر تلذذات از زن حلال می‌باشد.

مجامعت در وقت نفاس:

قبل از همه باید گفت که: نفاس عبارت از خونی است که بعد از وضع حمل در زن مشاهده می‌شود و به اصطلاح خون باقیمانده است که در دوران حاملگی در رحم مادر باقی می‌ماند.

حکم نفاس بمانند حکم خون حیض و قاعدگی است، یعنی تا زمانی که خونریزی ادامه دارد همخوابگی و مجامعت شوهر با وی تا زمانی که خون پایان یابد حرام است .

خداوند متعال می‌فرماید: « **وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ المَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي المَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللهُ** » (سوره البقره-) « از تو درباره حیض می‌پرسند، بگو: آن [مایه] رنج است، پس [به وقت] حیض از زنان کنارگیری و تا وقتی که پاک شوند، با آنان نزدیکی نکنید، آن گاه چون [به خوبی] پاک شوند، [غسل کنند] از همان جا که خداوند به شما فرمان داده است با آنان آمیزش کنید. »

ابن قدامة در کتاب «المغنی» می‌فرماید: « **وحکم النفساء حکم الحائض فی جمیع ما یحرم علیها ویسقط عنها، لا نعلم فی هذا خلافاً، وكذلك تحريم وطئها وحل مباشرتها، والاستمتاع بما دون الفرج منها، والخلاف فی الکفارة بوطنها، وذلك لأن دم النفاس هو دم الحيض...** » یعنی: « و حکم نفاس شده گان مانند حکم حائض هست در همه اشیائی که بر او حرام هست و یا از او ساقط شده است، در این مورد خلاقی نمی‌بینیم، و همچنین در مورد حرام بودن جماع و حلال بودن نزدیکی با آنها، و لذت بردن به آنچه که غیر از جماع باشد، و خلاف در مورد کفاره جماع آنها، زیرا خون نفاس همان خون حیض هست.»

اما مدت زمان خونریزی در نفاس از مدت زمان قاعدگی بیشتر است. و علما در مورد حداکثر زمان برای نفاس دو رأی دارند: عده ای گفته اند که حداکثر زمان نفاس 40 روز است و بیشتر از چهل روز بعنوان نفاس محسوب نمی‌شود حتی اگر باز خونریزی وجود داشته باشد و بلکه خونریزی بعد از چهل روز در حکم خون مستحاضه است. (مجموع فتاوی و رسائل (289/4)).

بنأ هر زمانی که خون نفاس در زن قطع شد زن غسل می‌نماید، در آن صورت شوهرش می‌تواند با وی جماع کند. اما تا قبل از پاک شدن از نفاس، شوهر می‌تواند به غیر از

جماع و مقاربت، به صورتهای دیگر با همسرش آمیزش کند. این عمل از شهوت فردی که نمی تواند در زمانی که زنش قاعده است، خودش را کنترل کند می کاهد.

خواننده محترم!

شریعت اسلامی با سایر معاشرت با زنان حائض، راه وسط و میانه را البته نه افراط یهودیت و نه تفریط نصارا را در پیش گرفته ، و به پیروان خویش هدایت فرموده است که :در هنگام عادت زنان از محل ترشح خون با زنان خویش نزدیکی نکنند. ولی از سایر تمتعات میتواند مستفید گردند.

طوریکه رسول الله صلی الله علیه وسلم در این بابت میفرماید: **«إِصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّجَاحَ»**. ابوداود (255) و مسلم (302).

هكذا در حدیثی از «مسروق بن اجدع» روایت شده که گفت: «از عایشه پرسیدم: من می خواهم درباره چیزی از شما سوال کنم ولی شرم دارم! عایشه رضی الله عنها گفت: ولی من مادرت هستم و تو پسر هستی، مسروق گفت: مرد چه چیزی را می تواند با زنش انجام دهد وقتی که او قاعده (در حیض) باشد؟ عایشه رضی الله عنها گفت: هر چیزی بجز نزدیکی جنسی». امام طبری در تفسیرش (378/4) با سند صحیح و امام بخاری در کتاب تاریخش.

و تردیدی نیست که عایشه رضی الله عنها آگاه ترین مردم نسبت به این مسئله است، زیرا او زوجه نبی صلی الله علیه وسلم بود. و هیچیک از مذاهب اهل سنت مخالف این رای نیستند. همه علما بر این رای اند که جماع مرد با همسر خود در حال حیض حرام است ، و بر زن واجب است که همسر خود را از این عمل باز دارد و با آن مخالفت ورزد که با درخواست شوهرش در این مورد موافقت نکند زیرا **اطاعت از مخلوق در مقابل مخالفت با خالق جائز نیست.**

شیخ ابن عثیمین در این مورد میفرماید:

«آیه متذکره ، بیانگر این مطلب است که جماع و آمیزش با زن در دوران حیض، حرام است. هرگاه زن پاک شد تا وقتی که غسل نکرده نباید با او آمیزش نمود، چون خداوند متعال می فرماید: **«فَإِذَا تَطَهَّرْنَ»** یعنی وقتی که غسل کردند. خداوند متعال می فرماید: **«وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا»** (سوره المائده-6) « و اگر جنب باشید، غسل کنید. »

اما شوهر می تواند به غیر از جماع و مقاربت، به صورتهای دیگر با همسرش آمیزش کند. (مراجعه شود - فقه العبادات(112-115) شیخ ابن عثیمین)

خواننده محترم!

برخورد دین یهودیت، با زن حائض و زنکیه در دوران مریضی ماهانه باشد بی نهایت شدید و ظالمانه است، دین یهودیت در تعلیمات خویش گفته اند که: حتی نشست و برخاست و تماس با او موجب نجس شدن بدن و لباس انسان می شود.

در تورات با تمام صراحت آمده : زن تا هفت روز بعد از عادت ماهانه اش شرعاً نجس بوده و در آن مدت هر کس به او دست بزند تا غروب نجس خواهد شد و او روی هر چیزی بخوابد یا بنشیند آن چیز نجس خواهد شد. اگر کسی هم به رختخواب آن زن یا به چیزی که او روی آن نشسته باشد دست بزند باید لباس خود را شسته و غسل کند و شرعاً تا غروب نجس خواهد بود. و مردی هم که در این مدت با او نزدیکی کند شرعاً تا هفت

روز نجس بوده و هر رخت خوابی که او روی آن بخوابد نجس خواهد بود. (سفر لایوان، 15:19-24)

مهم ترین محرّمات نزد ملت های اولیه مربوط به دوره حیض زن بوده و در این هنگام هر کس یا هر چیز او را لمس می کرد اگر انسان بود فضیلتش را از دست میداد و اگر غیر آن بود فایده اش از بین میرفت. وضع حمل نیز نجس بود و موجب ناپاکی زنان می شد و پس از آن لازم بود آداب خاصی بکار رود تا زن از نجاست پاک شود. همبستری با زن نه تنها در ایام حیض بلکه در تمام دوران حمل و شیر دادن میان قبیله های اولیه حرام بود. شاید این از ابداع های خود زنان بود تا بتوانند به این ترتیب راحتی خودشان را بیشتر حفظ کنند؛ ولی علت های اصلی به زودی فراموش میشود و زن وقتی چشم باز میکند خود را در نظر دیگران نجس میبیند و کم کم خود نیز، این ناپاکی را باور میکند و حیض و بارداری را همچون ننگی تلقی مینماید. (ویل دورانت، تاریخ تمدن، جمعی از مترجمان جلد 1 صفحه 84-85).

نظر اطباء در مورد قرابت جنسی در مدت حیض:

طب امروزی بر این امر معتقد است که: « دوره حیض با وصف آنکه يك امر کاملاً طبیعی میباشد برای زنان موجب درد های مختلف میگردد. در زمان حیض عادتاً دگرگونی هایی در مزاج زنان به مشاهد رسیده، در تمام بدن احساس کرفتگی نموده و در د های شدیدی را در کمر احساس می نمایند. بر علاوه درد های دیگری نیز دیده میشود که همه در ذات خود از جمله اعراض حیض به حساب میرود. اگرچه از لحاظ علمی حیض را نمیتوان مریضی نام نهاد، اما خطرات آن از مرض کمترینست زیرا زن در دوران حیض احساس می کند که به ضعف شدید جسمانی مبتلا میگردد. و برخی از اوقات شدت این درد ها در عده از زنان موجب ایجاد قولنج ها گردیده و زیاتر وقت با اعراض هیستری همراه گردیده و به بیهوشی می انجامد. هدف از توضیحی این نکات به منظور آنست که فقط زن است که در معرض تمام این مشکلات قرار گرفته است. همچنان کلمه « آذی » که در آیه متبرکه ذکر از آن بعمل آمده است مفهوم پلیدی خون و کثافت محل را میرساند که مرد مهذب را به دوری از آن وامیدارد.

باید تذکر داد که ترشحات بدن انسان به دو نوع تقسیم میگردد: یکی از آنها دارای فایده و به نفع جسم انسان است، مانند ترشحاتی که به هضم غذا و یا تناسل و تولد كَمْك میناید و یا ترشحات که داخلی که جهاز و بافت های جسم را تنظیم میکند این نوع ترشحات برای حیات و دوام آن ضروری، و بدون ضرر می باشد. نوع دوم ترشحاتی است که بدون فایده است و لازم آن را از جسم دور ساخت، اگر این مواد که سمی است در بدن باقی بماند، به جسم زیان میرساند. مانند ادرار و مدفوع، عرق و حیض و...

خون حیض که خون فاسد و نجسی است، از جمله ترشحات مضره بحساب آمده و باید از بدن خارج گردد، این خون دارائی میکروبهائی است که نه تنها موجب درد ها برای زن میشود بلکه اگر عمل جنسی در این مدت صورت بپذیرد موجب التهابات حاد اعضای تناسلی مرد نیز میگردد. زیرا میکروب بداخل قنات بولی راه یافته

وبعضاً مثانه وهر دوحالب را نیز مصاب می سازد؛ ودر برخی از اوقات التهابات به غده کوبر، پروتستات، غده های تولید کننده منی، خصیه ها وبریخ نیز سرایت میکند. التهاب قنات بولی موضوع ساده نیست بلکه درد های و عوارضی بر شخص می گذارد که طاقت فرسا میباشد. و برخی از اوقات همین التهابات مانع دفع ادرار میگردد. ویا هم انسان را به درد های شدید مواجه می سازد؛ که تحمل ناپذیر است. این التهابات با افزایش شدت مذی همراه بوده که در حالات پیشرفته با خون توأم میشود. و موجب تب، لرزه ودر نهایت موجب ضعف جسمی میگردد. اگر این التهاب مجری خلفی را مصاب سازد اندازه چرک با خون امیخته گردید و زمینه ادرار را به مشکلات مواجه ساخته و انسان به درد های شدید مواجه میگردد، جسم ضعیف شده و موجب کم اشتها می گردد، واکثراً این وضعیت با تب و سرعت ضربان قلب دوام می یابد ودر زیاتر از موارد به مرض مزمن مبدل میگردد و خطرات دیگری را از جمله التهابات حشفه و قلفه را بوجود آورده، ودر نهایت در بسیاری موارد موجب عملیه قطع ذکر می انجامد تا از مسموم شدن سایر بدن جلوگیری بعمل آید. آنچه تا اکنون ذکر نمودیم به سبب التهاب بیسط در مجری بولی میباشد وبعید نیست که اگر التهاب به حالب ها و قاعده کلیه ها سرایت کند و مانع پایین شدن بول گردد این عمل در قدم نخست موجب تسمم خون شده وخطر حتمی مرگ در قبال دارد.

استمنا مرد از زن در ایام حیض و نفاس:

لذت بردن شوهر از همسر در ایام حیض و نفاس مادامیکه بصورت دخول در فرج زن یا مقعد وی نباشد جایز است حال به هر طریقی که صورت پذیرد.

افشای راز زناشویی و متعلقات آن:

رازداری رکن اول و اساسی در زندگی مشترک زن و شوهر بشمار میرود، دین مقدس اسلام برای هر یک از طرفین اکیداً هدایت فرموده است، موضعات مربوط به عمل جنسی و تلذذ از یکدیگر را پیش دوستان خویش افشا نه کنند. پیامبر صلی الله علیه و سلم می فرماید: «إِنَّ مِنْ أَشْرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يَفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتَفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا»؛ از بدترین مردم نزد الله تعالی، مردی است که با زن خود همبستر می شود، سپس راز وی را فاش می کند. (این حدیث را ابن ابی شیبیه 1/67/7 و از طریق ایشان مسلم 157/4 و احمد 69/3 و ابونعیم 237/236/10 و ابن سنی در شماره 608 و بیهقی 194/193/7 از ابوسعید خدری روایت نموده اند)

- همچنان در حدیثی دیگری از اسماء بنت یزید روایت است که: او با تعدادی از زنان و مردان در محضر رسول الله صلی الله علیه و سلم نشسته بودند که رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمود: آیا ممکن است بعضی از مردان و زنان اخبار مربوط به مقاربت و همبستریشان را به دیگران بگویند؟ اسماء می گوید همه سکوت کردند، من گفتم: ای رسول الله، بلی به الله قسم یاد میکنم که هم مردان و هم زنان چنین می کنند، پیامبر فرمودند: این کار را نکنید، زیرا این عمل مانند کار شیطان نری است که شیطان ماده ای را در وسط راه گرفته و با او جماع نماید و مردم به آنها نگاه کنند. (این حدیث را احمد روایت نموده و حدیث ابوهریره که ابن ابی شیبیه و ابوداود 339/1 و بیهقی و ابن السنی در شماره 609 روایت نموده اند)

لیسیدن رطوبات اعضای تناسلی یکدیگر:

شیخ أبو عبدالله عبد الرحمن البراک متولد سال 1352 هجری که از علماء معروف عربستان سعودی که عضویت هیئت التدریس بجامعه الامام محمد بن سعود الاسلامیه را در کشور عربستان نیز دارا میباشد در مورد لیسیدن رطوبت اعضای تناسلی یکدیگر طی فتوای شرعی مینویسد:

اولاً: برای هر یک از زوجین جایز است که از جسم یکدیگر بهره و لذت ببرند. الله تعالی می فرماید: « هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ » (سوره بقره آیه 187). یعنی: (آنان (زنان) برای شما (مردان) لباسی هستند و شما (مردان) نیز برای آنان (زنان) لباسی هستید.) و نیز می فرماید: « نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتُمْ » (سوره بقره آیه 223). یعنی: (زنان شما کشتزار شما هستند پس از هر جا (و هر گونه) که خواهید به کشتزار خود (در) آید. « ولی فراموش نکنید که: در این مسئله باید دو امر را رعایت نمود: نزدیکی نمودن با زن از پشت، و: (پرهیز از) نزدیکی کردن با زن در هنگامیکه او در حیض و نفاس.

در مورد لیسیدن رطوبات اعضای تناسلی بین مرد و زن تعداد کثیری از علماء می به چند دلیل این عمل را منع فرموده اند:

اول: در این عمل خطر نجس شدن زن وجود دارد، و ممکن است هنگام خروج منی مقداری نجاست نیز همراه آن خارج شود. اللخصوص که قبل از دفع شدن منی، مذی و ودی که هر دو نجسند جریان می یابند، یا مقداری ادرار در انتهای دفع شدن منی خارج شود.

و در اینجا بر این گمان می رود که حکم (المئنة) وارد شود. یعنی یقین همچنانکه فقها می گویند. پس از این وجه حرام می شود، چرا که به حقیقت شرع برای سد ذرایع آمده است. (یعنی چون احتمال دارد همراه منی مقداری نجاست به دهان زن وارد شود، بنابراین این احتمال بر یقین حکم می شود و بهتر است بخاطر سد ذریعه این عمل صورت نگیرد.)

دوم: بادر نظر داشت اینکه منی نزد بعضی از علماء ظاهر است، ولی آنها بلعیدن منی را بخاطر پلید و ناپاک بودن آن جایز نمی دانند به دلیل این فرموده الله تعالی که می فرماید: « ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث » (سوره أعراف 157). یعنی: و برای آنان چیزهای پاکیزه را حلال و چیزهای ناپاک را بر ایشان حرام می گرداند. سوم: در این عمل تشابه به زنان کفار و اهل عیاش و زنا وجود دارد کسانیکه هیچ چیز نزد آنها مهم نیست مگر لذت جویی از شهوات و بسان حیوانات زیستن، حتی بعضی از حیوانات خودداری می کنند از نزدیک شدن فرج نر، و پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید: (من تشبه بقوم فهو منهم). یعنی: هر کس خود را شبیه کفار نماید پس او نیز مثل آنها خواهد بود. مسند امام احمد و غیره با سند مطمئن.

استمنا بین زوجین:

فهم کلی که در تعریف استمنا آمده است همانا به معنای خود ارضایی گفته شده است. یعنی کسی که با دست یا وسیله ی زائد دیگری اسباب تحریک و ارضای خود را فراهم می آورد، این استمنا حرام است. اما اگر زن و شوهر برای همدیگر این عمل را انجام

دهند، مثلاً همسر با دست خود موجبات ارضای شوهرش را فراهم آورد و یا آنکه مرد با دستش موجبات ارضای زنش را فراهم کند، این استمنا نیست. (بعبارتی استمنا کردن زمانی حرام است که شخص بوسیله ای غیر از همسر یا شوهر خویش موجبات ارضای خود را فراهم آورد ولی اگر ارضای شهوت یا غریزه توسط همسر یا شوهر وی صورت گیرد حرام نیست حال ولو اسمش را استمنا بگذارند.)

استمتاع ولذت جویی بصورت کل:

طوریکه در فوق هم متذکر شدیم که: برای هر یک از زوجین جایز است که از تمامی بدن یکدیگر استمتاع و لذت ببرند، میتوانند به (بدن) همدیگر نگاه کنند، یکدیگر را لمس نمایند حتی فرج (و آلت).

بصورت کل در اسلام هر نوع لذت بردن زن و شوهر از هم جایز است ولی به شرطی که کرامت انسانی حفظ شود.

زنای خیالی:

جایز نیست که مرد، هنگام مجامعت با زوجه خویش زن غریبه‌ای را تصور کند و یا زن، مرد اجنبی را در خیال آورد.

آداب و سنت‌های همبستری:

- نیت پاکدامنی و تناسل از همبستری:

هر يك از زوجین هدفشان از همبستری حفاظت از زنا و فحشا، توالد و تناسل باشد و در اصل هدف از ازدواج همین است. همبستری با نیت فوق موجب اجر و ثواب است و بدون آن چون به عفت و پاکدامنی زوجین کمک می‌کند، امید است که موجب اجر و ثواب باشد. پیامبر صلی الله علیه وسلم می‌فرماید: «... وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ». **قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيَّتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: «أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ»**؛ همبستری با زن نوعی صدقه‌دادن است. اصحاب گفتند: ای پیامبر خدا! هرگاه یکی از ما شهوت خود را برآورده می‌سازد، در آن اجر و ثواب است؟ پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: آیا اگر قضای شهوت خود را در حرام می‌نهد، بر او گناهی نمی‌بود؟ همین طور است اگر آن را در حلال بنهد، دارای اجر خواهد بود. (صحیح مسلم: 1006)

- ملاعبت و ملاطفت:

مستحب است که مرد پیش از همبستری، شهوت زن را تحریک کند، به هر وسیله‌ای که وی تحریک می‌شود از قبیل بوسه گرفتن و مکیدن زبان وی و چسباندن بدن به بدن و استعمال خوشبویی و تا زن هم از مجامعت لذت ببرد. و اگر پیش از تحریک زن مشغول به همبستری شود، غالباً پس از انزال مرد، شهوت زن تسکین نمی‌یابد و لذت کامل نمی‌برد.

جابر بن عبدالله می‌گوید: «**نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمُوَافَعَةِ قَبْلَ الْمَلَاعِبَةِ**»؛ پیامبر صلی الله علیه وسلم از مجامعت پیش از ملاعبت باز داشته است. و در حدیث دیگر می‌فرماید: «**لَا يَقَعَنَّ أَحَدُكُمْ عَلَى امْرَأَةٍ كَمَا تَقَعُ الْبَيْهِيمَةُ، وَلِيَكُنْ بَيْنَهُمَا رَسُولٌ**». **قِيلَ: وَمَا الرَّسُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْقَبْلَةُ وَالْكَلَامُ»**؛ نباید هیچ يك از شما بر زنش همچون حیوان بر اهل خود بیفتند؛ بلکه میان آنان رسولی باشد، سؤال شد: یا رسول

الله! منظور از رسول چیست؟ فرمود: **بوسه و صحبت کردن**. (به روایت دیلمی در مسند الفردوس، حدیث منکر است.)

در کتاب خلاصه الفتاوی نوشته است: دست زدن مرد و زن به اعضای تناسلی و جاهای شهوت‌انگیز يك ديگر جایز است.

- بسم الله گفتن و خواندن دعا پیش از همبستری . طوری که این دعا از پیامبر صلی الله علیه وسلم نقل شده است: «**بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا**»؛ به نام الله، خدایا! ما را از شیطان دور دار و شیطان را در آنچه به ما عنایت فرمودی، دور دار. (صحیح بخاری: 3271)

- مرد پس از انزال کمی تاخیر کند:

مرد کوشش بعمل آرد تا پس از انزال تا حد ممکن تاخیر بعمل آرد، تا زن کاملاً ارضاء بشود؛ چه بسا انزال وی به تأخیر می‌افتد؛ در کتاب المغنی نوشته: «**فلا يعجلها حتى تقضى حاجتها**» مرد زن را بشتاب و ندارد تا آنکه زن حاجت خود را برآورد.

- همبستری به قدر تحمل زن:

در کتاب الدر المختار آمده است: «**لو تضررت من كثرة جماعه لم تجز الزيادة على قدر طاقتها**»؛ اگر زن از کثرت مجامعت مرد متضرر می‌شود مجامعت بیش از توانایی زن جائز نیست. بنابراین این مرد به قدر توانایی زن کفایت کند ورنه زن دیگر بگیرد و مرد باید به قدر کفایت زن جوابگو باشد؛ زیرا عقیق و پاک‌دامن در آوردن زن بر مرد واجب است. (احیاء العلوم)

- همبستری در خلوت:

همبستری باید از سمع و نظر مردم به دور باشد و سعی بعمل آید که در انجام این عمل هیچ گونه تحریکی برای افراد دیگر، از جمله اطفال، و بصورت کل برای افراد خانواده بعمل نیاید و حتی بهتر است که همبستری زیر چادر یا ملافه انجام گیرد.

جمهور علماء امام ابو حنفیه و امام شافعی و امام مالک معتقدند که زوجین در وقت جماع می‌توانند لباسهای خود را بیرون آرند و خود را عریان و از زیبایی‌های یکدیگر محروم گردانند.

ولی امام حنبل میفرماید که: لخت و عریان شدن و عدم پوشش در وقت جماع مکروه است، و به احادیثی استناد می‌کنند که هیچیک از آنها صحیح نیست، از جمله احادیث ذیل:

1- «**إِذَا أَتَى أَحَدَكُمْ أَهْلُهُ ، فَلْيَسْتَبِرْ ، فَإِنَّهُ إِذَا لَمْ يَسْتَبِرْ اسْتَحْيَتْ الْمَلَائِكَةُ فُخْرَجَتْ ، وَبَقِيَ الشَّيْطَانُ فَإِذَا كَانَ بَيْنَهُمَا وُلْدٌ ، كَانَ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ نَصِيبٌ**». یعنی: «هرگاه یکی از شما با همسرش همبستر شد پس خود را (با چیزی) بپوشاند، اگر چنین نکند ملائکه حیاء می‌کنند و بیرون می‌روند، و تنها شیاطین می‌مانند و اگر بچه‌ای از آن مقاربت حاصل شود شیطان نیز در آن نصیب خواهد داشت».

این حدیث را طبرانی در «المعجم الأوسط» (1 / 63) و بزاز در مسندش روایت کردند و بزاز آنرا ضعیف دانسته است، نگاه به: "نصب الراية" (4 / 247).

2- «**إِذَا أَتَى أَحَدَكُمْ أَهْلُهُ فَلْيَسْتَبِرْ وَلَا يَتَجَرَّدَ تَجَرَّدَ الْغَيْرِينَ**». یعنی: «هنگامی که خواستید با همسرانتان همبستر شوید خودتان را پوشیده و مانند دو الاغ کاملاً لخت و برهنه

نگردید». این حدیث را طبرانی در (المعجم الكبير) (10 / 196)، و بیهقی در سننش (7 /

193) روایت کردند و بی‌هقی آنرا ضعیف دانسته، در اسناد آن شخصی بنام "مندل بن علی" هست که ضعیف می‌باشد. همچنین ابن ماجه (1921) از عتبه بن عبدالله سلمی روایت کرده و علامه البانی در «إرواء الغلیل» (2009) آنرا ضعیف دانسته است.

3- « إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلُهُ فَلْيَسْتُرْ عَلَيْهِ، وَعَلَى أَهْلِهِ، قَالَ: "وَلَا يَتَعَرَّيَانِ تَعَرَّى الْحَمِيرِ" .
یعنی: «هرگاه یکی از شما با همسرش همبستر شد پس خود و زنش را (با چیزی) **پوشاند، و مانند الاغ عریان نشوند**». این حدیث را طبرانی در (المعجم الكبير) (8 / 164) روایت کرده، در سند آن شخصی بنام (عفیر بن معدان) هست که مصنف (مجمع الزوائد) (4 / 293) گفته: ضعیف است.

4- « إِذَا جَامَعَ أَحَدُكُمْ زَوْجَتَهُ ، فَلَا يَنْظُرُ إِلَى فَرْجِهَا ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُورِثُ الْعَمَى » . یعنی: «وقتی که با زن مجامعت می‌نمائید بشرمگاه وی نگاه نکنید زیرا باعث کوری می‌شود». شیخ البانی در «آداب الزفاف» گفته: این حدیث را ابوحاتم رازی، ابن حبان، ابن جوزی، عبدالحق ابن دقیق العید موضوع قرار داده‌اند.

و احادیث مشابه دیگری در این باره وارد شده که هیچکدام صحت ندارند، و لذا استناد به آنها صحیح نیست، و حکم به واجب بودن پوشش و یا مکروه بودن عریان شدن در وقت جماع قولی ضعیف است، و اصل آنست که زوجین می‌توانند با نگاه و لمس از همدیگر استمتاع جویند.

خواننده محترم!

و جمهور علماء نیز برای رأی خود که قائل به جواز هستند، به حدیث بهز بن حکیم از پدرش از جدش استناد کردند که گفت: « قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ عَوْرَاتُنَا مَا نَأْتِي مِنْهَا وَمَا نَنْدُرُ؟ قَالَ أَحْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ. قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِذَا كَانَ الْقَوْمُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ؟ قَالَ إِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ لَا يَرَاهَا أَحَدٌ فَلَا يَرَاهَا. قَالَ قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِذَا كَانَ أَحَدُنَا خَالِيًا؟ قَالَ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ يُسْتَحْيَا مِنْهُ مِنَ النَّاسِ » ترمذی (2794) و ابن ماجه (1920). یعنی: گفتیم: ای پیامبر خدا، چه قسمتی از عورت‌های یکدیگر را می‌توانیم ببینیم و کجاها را نمی‌توانیم؟ فرمودند: «عورت خویش را بجز از همسر و کنیزت، از دیگران مخفی بدار». گفتیم: ای رسول خدا، اگر در جایی با دیگران جمع بودیم؟ فرمودند: «اگر می‌توانی که کسی عورت تو را نبیند، پس طوری باش که کسی نبیند». گفتیم: ای رسول خدا، اگر تنها بودم گفت: «خداوند از مردم مستحق‌تر است که از وی حیا شود». ترمذی این حدیث را حسن دانسته، و البانی هم آنرا در «صحیح الترمذی» حسن دانسته است.

خلاصه اینکه: هیچ حدیثی در نهی از عریان شدن در وقت جماع زوجین به صحت نرسیده است، و اصل بر حریت است، ضمن اینکه در تایید این اصل هم حدیث ثابت شده است.

- عدم استقبال قبله:

هنگام همبستری رو به قبله نکند. عالم شهیر جهان اسلام هریک عمرو بن حزم و عطا آن را مکروه قرار داده اند. (المغنی: 228/7)

- عدم تکلم زیاد:

طوریکه در فوق هم متذکر شدیم حکم شرع همین است که: در اثنای همبستری زیاد صحبت صورت نگیرد و این عمل را مکروه دانسته است. (المغنی: 228/7)

- صورت‌های همبستری:

قبل از همه باید گفت که: دین مقدس اسلام شیوهی خاصی را در مجامعت برای پیروان خود وضع نه نموده، بلکه آنرا در اختیار وبه دل‌خواه زوجین واگذار نموده است.

عن ابن عباس أن أناسا من حمير أتوا النبي صلى الله عليه وسلم يسألونه، فقال رجل منهم: إني أحب النساء وأحب أن آتي امرأتي مجبية، فكيف ترى فأنزل الله تعالى: «نساؤكم حرث لكم فأتوا حرثكم أنى شئتم.» فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «انتها مقبلة ومدبرة إذا كان ذلك في الفرج»؛ ابن عباس می‌فرماید: گروهی از قبیله‌ی حمیر نزد رسول خدا صلی الله علیه وسلم آمدند تا از او بپرسند. مردی از آنان گفت: من زنان را دوست دارم و دلم می‌خواهد با همسرم در حالی که دست‌ها و زانوهایش را به زمین زده مجامعت نمایم، چه می‌فرمایی؟ خداوند متعال این آیه را نازل نمود: «نساؤکم حرث لکم فأتوا حرثکم انی شئتم»؛ همسران‌تان کشت شما هستند، به کشت خویش به هر ترتیب که می‌خواهید درآیید. رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمود: با زن خود در حالی که رویش به سوی تو یا پشتش به سوی تو باشد همبستری کن، به شرطی که همبستری در فرج (سوراح جلوی) باشد. (معجم الأوسط طبرانی: 3283)

بهترین شکل نزدیکی و همبستری با زن:

بهترین شکل نزدیکی آن است که مرد روی زن قرار گیرد، طوریکه زن به پشت خوابیده و پاهایش بالا آمده باشد، سپس مرد را به سینه‌ی خود بچسباند تا هر دو به اوج لذت جنسی برسند.

ابن قیم می‌نویسد: بهترین شیوهی همبستری این است که زن زیر و مرد بالا باشد. در حدیث به زن فراش گفته شده و این با پایین بودن زن سازگار است و در قرآن به مرد قوام گفته شده است و بالا بودن وی از تکمیل قوام‌بخشی مرد به زن است. این کیفیت همبستری را از قول حضرت عایشه رضی الله عنها روایت شده، وقتی که شخصی از ایشان در باره چگونگی نزدیکی با زن سؤال نمود و آن در حدیثی که «مسلم» از ابوموسی اشعری روایت کرده، آمده است که گروهی از مهاجرین و انصار در موجبات غسل اختلاف نظر داشتند. انصاری‌ها می‌گفتند: فقط زمانی غسل واجب می‌شود که انزال صورت می‌گیرد. اما مهاجرین می‌گفتند: خیر، اختلاط زن و مرد (کنایه از دخول) موجب غسل است.

ابوموسی اشعری می‌گوید من این اختلاف را رفع خواهم کرد. می‌گوید خدمت حضرت عایشه رضی الله عنها رفتم و اجازه گرفتم، ایشان اجازه دادند، گفتم: «مادر! سؤالی دارم، اما از پرسیدن آن شرم دارم». فرمود: «شرم نکن!» از من سؤال کن مانند مادرت که تو را به دنیا آورده است، زیرا من مادر تو هستم. «گفتم چه چیزی موجب غسل می‌شود؟ فرمود: با فرد آگاهی مواجه شدی. پیامبر الله صلی الله علیه وسلم فرمود: هرگاه مرد بین چهار دست و پای زن نشست (مقصود بین دو دست و دو پا) و دوختان به هم رسید (دخول سر آلت مرد در فرج زن) غسل بر هر دو واجب می‌شود.» «إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ»؛ وقتی مرد میان دست و پای زن (برای مجامعت) بنشیند، بر همین شیوه دلالت دارد. (صحیح مسلم: 349)

بدترین شکل همبستری:

ابن قیم الجوزیه (۶۹۱-۷۵۱ هجری قمری) یکی از علماء مشهور مذهبی حنبلی می نویسد: بدترین شکل همبستری این است که مرد پایین و زن بالا باشد، این روش خلاف فطرت نر و ماده و نوعی از مریضی است.

- استحباب وضو جهت تکرار عمل جنسی:

پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلَهُ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ»؛ وقتی یکی از شما با زنش مجامعت کرد و سپس خواست که عودت کند، وضو بگیرد. (صحیح مسلم: 308) در ضمن این امر برای مردان مستحب است که به هنگام تکرار آمیزش وضو بگیرند، چون مردان به این کار امر شده اند نه زنان.

- وجوب غسل ووضو پس از عمل جنسی:

اگر شخصی یک بار با همسر خویش همبستر شد، و میخواهد بار دیگر با همسر خویش

نزدیک شود (جماع) کند، ضرورتی دیده نمیشود که ابتدا غسل کند و باز عمل جماع را انجام دهد، بلکه می تواند پس از چندین بار جماع فقط یکبار بعد از آخرین جماع غسل بگیرد، اما مستحب و خوب است که اگر پس از هر جماع وضو بگیرد، زیرا پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید: «إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَعُودَ إِلَى أَهْلِهِ فَلْيَتَوَضَّأْ» مسلم (308): «هرگاه فردی از شما خواست برای بار دوم با زنش همبستر شود باید وضو بگیرد»

وجوبت غسل:

در وجوبت غسل آمده است: همینکه کلاهک آلهی مرد در شرمگاه زن داخل شود، غسل بر مرد و زن واجب می گردد، چه انزال بشوند، یا نشوند؛ چنانکه پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید: «إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شَعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ وَمَسَّ الْخِتَانَ الْخِتَانَ فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ»؛ وقتی مرد میان دست و پای زن (برای مجامعت) بنشیند و کلاهک آلهی او در شرمگاه زن غائب شود، غسل واجب است. (صحیح مسلم: 349) (2)

خواننده محترم!

اگر خواستار نزدیکی مجدد با همسر خویش داشته باشید، حکم شرع همین است که وضو بگیرید. دلیل در این باب حدیثی است که «مسلم» و «ابوداود» از پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت کرده اند که فرمود: «هر گاه هر کدام از شما با زنش نزدیکی کند، سپس مجدداً قصد تکرار آن را داشته باشد، باید وضو بگیرد، زیرا وضو گرفتن برای انجام مجدد آن، موجب نشاط خواهد شد».

²- در چهار صورت غسل بر زنان واجب می شود:

- بعد از قطع خون حیض،

- بعد از اختتام نفاس،

- خروج منی در خواب و عالم رؤیا (البته بهتر است نسبت به خروج منی، یقین حاصل شود و صرف خروج هر ترشحاتی موجب غسل جنابت نیست، علامت سه گانه تشخیص منی عبارتند از: خروج با جهش مایع سفید رنگ که همراه با شهوت جنسی و سرانجام سستی بدن است)،

- نزدیکی و جماع شوهر با زن که در اینصورت خروج منی شرط نیست.

- همچنان حکم شرعی همین است که : بهتر است زن و شوهر بعد از نزدیکی برای غسل کردن عجله کنند ولی اگر حال و حوصله غسل کردن را نداشته باشند ، پس مستحب است که قبل از خواب رفتن وضو بگیرند.

«مسلم» از عبدالله بن قیس روایت نمود که می‌گوید: از عایشه (رض) پرسیدم که رسول الله صلی الله علیه وسلم در وقت جنابت چه می‌کردند؟ آیا قبل از خواب غسل می‌کرد یا بعد از خواب غسل می‌فرمود؟ فرمودند: «هر کدام از این کارها را انجام می‌داد، گاهی غسل می‌کرد بعد می‌خوابید و بعضی اوقات هم وضو می‌گرفت و می‌خوابیدم». گفتیم: خدا را سپاسگزارم که در این امر برای ما مجال و گشایش قرار داده است.

البته واضح است که غسل بهتر است زیرا هر کدام که برای ادای نماز صبح از خواب برخاستند بدون تنبلی و مشقت یا سختی، نماز می‌خوانند و نمازشان هم فوت نمی‌شود، - جایز است که زن و شوهر در یک مکان یا یک ظرف غسل نمایند. زیرا در روایتی از «شیخین» آمده است که عایشه فرمود: «من و پیامبر خدا صلی الله علیه وسلم از یک ظرف آب برای غسل استفاده می‌کردیم و هر دو دستان خویش را داخل ظرف می‌کردیم، طوری که می‌گفتم مقداری از آب را برای من بگذار».

همچنین مانعی ندارد که در هنگام غسل، زن و شوهر عریان باشند، لیکن با توجه به حدیث «الله احق ان یتحیا منه» که ذکر شد، اگر پوشیده باشند بهتر است.

همبستری در شب جمعه:

جایز است که در تمامی اوقات جماع شود مگر اینکه یکی از آنها در احرام حج باشد یا اینکه روزه باشد که البته در شب روزه جماع جایز است. الله تعالی می‌فرماید: قال الله تعالی : « الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ » (سوره البقرة / 197). (یعنی: حج در ماههای معینی است پس هر کس در این [ماه]ها حج را [برخود] واجب گرداند [بداند که] در اثنای حج همبستری و گناه و جدال [روا] نیست .

وقال : « أَجَلَ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ » (سوره البقرة / 187) یعنی: در شبهای روزه همخوابگی با زنانتان بر شما حلال گردیده است آنان برای شما لباسی هستند و شما برای آنان لباسی هستید.

برخی علماء بدین باورند که همبستری در شب جمعه مستحب است و نیز بین علماء اختلاف است که آیا صبح جمعه (بعد از نماز) مستحب است یا خیر.

استعمال ادویه محرک جنسی:

ادویه محرک هورمون جنسی را میتوان به دو بخش تقسیم نمود ، بخش اول این مواد میتوان از جمله مواد خوراکی باشد که از مواد نباتی ترکیب یافته باشد ، خوردن و نوشیدن این مواد در صورتیکه برای جسم انسان متضرر تمام نشود ، مصرف کردن آن در شرعی اسلامی جواز داشته و دین اسلام به آن مخالفت ندارد ، ولی در صورتیکه همین مواد خوراکی که از نباتات ترکیب یافته ، ولی برای جسم انسان متضرر تمام شود ،

شرعی اسلامی خوردن و نوشیدن آنرا منع نموده و هدایت فرموده که مصرف کردن آن به عنوان اینکه به جسم ضرر میرساند ، باید از آن اجتناب صورت گیرد .
طوریکه رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید : «**لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ**» (نه - به خود - ضرر برسانید نه - به دیگران - ضرر برسانید). (روایت احمد و ابن ماجه ۲۳۴۱)
بصور کل هدایت اسلام اعتدال و میانه روی است ، و نباید در این مورد از اسراف کار گرفت و یا اینکه ، مشغولیت انسان در این بابت به حدی برسد که : همیشه در جستجوی مصرف کردن غذا ها و نوشیدنی هایی باشد که باعث تحریک شهوت و افزایش میل جنسی او شود .

همچنان استعمال داروهای برای قوت محرک جنسی در اصل جواز و حلال میباشد ولی این دارو ها نباید شامل چیز های حرام مانند مست کننده ها یا چیزی که باعث زیان به جسم می شود نباشد، اگر این دارو ها برای جسم مضر تمام شود ، استعمال آن نیز حرام است . اما شایسته است تنها کسی که به سبب یک ناتوانی مانند مریضی یا پیری نیازمند این داروهاست از آن استفاده کند و برای استفاده از آن به دکتور مطمئن و متخصص مراجعه نماید. بصورت کل نباید فراموش کرد که : **دوامانند صابون است، لباس را پاک می کند اما در ضمن آن را کهنه هم می کند.**

و من الله التوفیق

فهرست موضوعات :

- مقدمه
- شب زفاف
- مقاربت بعد از زفاف
- صبح روز زفاف
- آداب همبستر شدن
- اطاعت از شوهر
- مجامعت در سوراخ عقب (دُبر)
- مجامعت در روزهای قاعدگی (حیض)
- مجامعت در وقت نفاس
- نظر اطباء در مورد قرابت جنسی در مدت حیض
- استمناء مرد از زن در ایام حیض و نفاس
- افشای راز زناشویی و متعلقات آن
- آیسیدن رطوبات اعضای تناسلی يكديگر
- استمناء بین زوجین
- استمتاع و لذت جویی بصورت کل
- زناي خیالی
- آداب و سنت‌های همبستری
- نیت پاکدامنی و تناسل از همبستری
- ملاعبت و ملاطفت
- مرد پس از انزال کمی تاخیر کند
- همبستری به قدر تحمل زن
- همبستری در خلوت
- عدم استقبال قبله
- عدم تکلم زیاد
- صورت‌های همبستری
- بهترین شکل نزدیکی و همبستری با زن
- بدترین شکل همبستری
- استحباب وضو جهت تکرار عمل جنسی:
- وجوب غسل و وضو پس از عمل جنسی
- وجوبت غسل
- همبستری در شب جمعه
- استعمال ادویه محرک جنسی

نام رساله : آداب همبستر

تتبع و نگارش: امین الدین « سعیدی – سعید افغانی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتژیکی افغان

و مسؤل مرکز فرهنگي د حق لاره- جرمني

ادرس : saidafghani@hotmail.com